منطقه‌ای بهداشت، درمان و آموزش پزشکی تعیین خواهد شد. سازمانهای مذکور مکلفند در اسرع وقت کمیسیون را تشکیل و نتیجه را به دستگاه ذیربط اعلام نمایند.

ماده ۲۴ـ تشخیص ابتلاء مستخدم به بیماری صعب‌العلاج و تعیین مدت معذوریت وی بعهده کمیسیون پزشکی است. حداکثر مدت این معذوریت در هر نوبت شش ماه است و قابل تمدید خواهد بود.

ماده ۲۵ـ در هر مورد که موضوع به کمیسیون پزشکی ارجاع می‌شود نظر کمیسیون که به اتفاق یا به اکثریت اتخاذ شود قاطع خواهد بود.

ماده ۲۶ـ به بانوان باردار برای هربار وضع حمل تا سه فرزند، سه ماه معذوریت و برای فرزند چهارم به بعد دو ماه معذوریت و برای وضع حمل دوقلو چهارماه و برای وضع حمل دوقلو به بالا یک سال معذوریت بااستفاده از حقوق و فوق‌العاده‌های مربوط داده می‌شود. معذوریت وضع حمل جزو مرخصی استعلاجی محسوب می‌شود و تشخیص تاریخ شروع آن برعهده پزشک معالج است.[1]

ماده ۲۷ـ به مستخدمی که از مرخصی استعلاجی استفاده می‌نماید تا چهارماه و در صورتی که بعلت ابتلاء به بیماری صعب‌العلاج یازایمان فرزندان توامان (وفق ماده ۲۶اصلاحی آئین‌نامه مرخصی‌ها)مرخصی استعلاجی وی بیش از چهار ماه باشد، تا حداکثر یک سال حقوق و فوق‌العاده‌های مربوط و در مورد بیماریهای صعب العلاج در مدت زائد بریک سال تا هنگامی که مشمول ماده ۷۹ قانون استخدام کشوری قرار نگرفته است فقط حقوق پرداخت می‌گردد.[2]

ماده ۲۸ـ حقوق و فوق‌العاده‌های مستخدمینی که در خارج از کشور به حالت اشتغال یا مأموریت خدمت می‌کنند در مدت مرخصی استعلاجی تا دو ماه به ارز و در

۱- بموجب ماده ۳ قانون ترویج تغذیه با شیرمادر و حمایت از مادران در دوران شیردهی مصوب ۷۴/۹/۲۶ مجلس شورای اسلامی، مرخصی زایمان مادران شیرده، ۴ ماه می‌باشد. قانون مزبور و آئین‌نامه اجرائی آن در صفحه ۱۰۰۹ این مجموعه درج گردیده است.

۲- براساس تصویب نامه شماره ۲۳۵۵۳/ت ۱۵۸۸۸ هـ مورخ ۱۳۷۵/۳/۲۰ هیأت وزیران بشرح متن اصلاح گردیده است.